

Naročnina listu: Celo leto 60 din., pol leta 30 din., četrt leta 16 din. Izven Jugoslavije: Celo leto 120 din. Inserati ali oznanila se zaračunajo po dogovoru; pri večkratnem inseriranju primeren popust. Upravništvo sprejema naročilno, inserate in reklamacije. Telefon interurban št. 113.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo

STRAŽA izhaja v ponedeljek, sredo in petek. Uredništvo in upravništvo je v Mariboru, Koroška cesta št. 5 Z uredništvom se more govoriti vsaki dan samo od 11. do 12. ure. Rokopisi se ne vračajo. Nezaprte reklamacije so poštnine proste. Telefon interurban št. 113.

Eksplodizija.

Eksplodiziji v Bitolju je sledila sedaj eksplozija v Kragujevcu, bogzna, koliko takih in podobnih se bo še vrstilo, gotovo je pa to, da se bode vse to kakor doslej označevalo za «navadno nesrečo», pa naj propadejo še tolike milijarde in še toliko ljudskega življenja in premoženja.

Eksplodizijo v Kragujevcu smo že zadnjič na kratko omenili in silno na kratko jo omenjajo tudi vladni in upravni krogi. Slučaj in navadno nesrečo imenujejo to eksplozijo, ki je začela ob treh popoldne ter se nadaljevala v presledkih skozi tri ure, da so od infanterijske municije prišle na vrsto ročne granate, bombe, mine vseh vrst, topovska municija in končno stare pomorske mine, s kratka vse, kar se je na zemlji, pod zemljo v vodi in zraku na razstrelivih in morilnem sredstvu uporabljalo med dolgoletno svetovno vojno in kar je vključno bitoljskemu nauku in najresnejšemu opominu ostalo v celih gorah naloženo v taki bližini mesta, da ni niti ena šipa ostala cela in da je mnogo hiš porušenih in razdejanih. Človeku, ki se je med vojno vsaj malo upoznal z granatami, bombami in minami, dajejo že sama uradna poročila o eksplozirani municijski zalogi zadostno sliko skrajne zanikernosti in brezvestnosti vojaške uprave. Poročila namreč govorijo o vrstah bomb in granat, ki so vporabljive, varne in shranljive samo do gotove dobe in se morajo do tedaj brezpogojno uničiti, da same po sebi vsled notranjega razkroja ne spustijo cele okolice v zrak. Navedene so avstrijske ročne granate, vojni plen, o katerih vemo že vsi iz vojske, da so imele na zabojih debelo napisano, kako dolgo se smejo rabiti in shranjevati in kedaj se morajo brezpogojno uničiti. Uprava tega plena pa ni bila toliko pismena, da bi se po tem ravnila, pustila je vse skupaj med drugo municijo v celih gorah tik ali celo sredi mest in tako imamo porušen Bitolj, Kragujevec in bogzna koliko krajev bo po enaki brezvestnosti zadela enaka usoda.

Če se zgodi taka nesreča, vprašujejo v Beogradu najprej, po «politični kombinaciji», nekateri celo v nadi in veselju, da se najde, samo zanikernosti in brezvestnosti, ki je vsega kriva, nihče ne vidi in ne odpravi. Vojno in policijsko ministarstvo javlja, da se večje število človeških žrtev ni ugotovilo in da so podvzete vse potrebne «varnostne mere». To je vse in zato se vrsti eksplozija za eksplozijo.

Po bitoljski katastrofi je dobila vlada in vojaška oblast iz mnogih krajev prošnje in pritožbe radi municijskih skladišč, ki tvorijo tako strašno nevarnost, pa vse je ostalo pri starem, niti ena taka zaloga se ni preložila, pač pa so se nalagale nove. Vojaška oblast se ne zmeni ne za vloge, ne za deputacije in ne za glasove po listih in nobena nesreča je ne more izmodriti.

Beograjska uprava je napravila iz vojnega plena pravo nesrečo za državo. Kar bi krvavo rabili, to je vsled zanikernosti razpadlo. Po Črni gori se na prostem ob cestah kvirajo velike množine telefonskega materiala, občine in žandarske postaje pa ne morejo priti do telefonske zveze. Nekaj razpade, drugo se pokrade, tretje pa eksplodira in uniči še to, kar je vojna pustila in kar je človeški trud ustvaril. Od vojnega plena imajo menda koristi samo še sijajno plačani člani neštetih komisij, ki radi največje korupcije ali pa radi največje zanikernosti nikdar niso kaznovani.

Okrog vojnega plena se mota, kakor večše okrog luči, vse polno raznih «strokovnjakov» in take je okrog kragujevaške municije opisala tik pred eksplozijo beograjska «Republike». Ruski, to je Wranglovski «strokovnjaki» so dali pirotehničnemu zavodu v Kragujevcu nasvet, naj izkoplje za nevarno municija dve ogromni jami, vsako po 62.000 kub. metrov, naj v te jame naloži municijo, potem na njo spusti vodo in če se bo municija tako 10 let namakala, ne bo več nevarna. List pravi, da bi se na tak način dalo pod vodo na delu in vrednosti dobrih osem milijard dinarjev. Pa prepozno so se spomnili na nevarno municijo in tudi ruski «strokovnjaki» so prišli prepozno.

Tako vojno ministarstvo milijarde, ki jih od naroda zahteva in dobiva, meče v vodo ali pa v zrak in vsaka taka afera ali pa katastrofa se konča samo s kampanjo po listih, brezvestnost, zanikernost in nekulturnost v upravi pa ostane največja eksplozivna nevarnost za ljudsko blago in življenje in za celo državo.

Politični položaj.

POLOŽAJ.

Beograd, 16. julija 1928.

Skupščina zboruje v kljub tropični vročini vsak dan. Dopoldne so seje plenuma, a popoldne seje zakonodajnega odbora, sekcij in odborov. Računa se, da bo plenarno zasedanje trajalo še do 28. julija. Nato pa ide plenum domov, a med tem bo menda zboroval še nekaj

časa finančni in zakonodajni odbor. Te dni bo dovršen zloglasni vojaški zakon v specijelni debati in nato še pride v plenum uradniški zakon. Računa se, da bosta ta dva zakonska predloga sprejeta do sobote 21. julija. Da radikalna vlada nasuje peska v oči železničarjem, je predložila polovičarsko pragmatiko. Ta vsebuje toliko krivic proti raznim kategorijam, da se opravičeno bojimo, da bodo železničarji gotovo skrajno nezadovoljni z novotarijo. O kakih denarnih priboljških, pa finančni minister še za sedaj noče nič vedeti. Tudi zakon o srednješolstvu je v delu v sekciji, ravnotako zakon o zavarovanju proti toči. V prvem zastopar naš klub podnačelnik Sušnik, v drugem tovariš Krajnc.

Nastop Jugoslovanskega kluba proti vojaškemu za konu je vzbudil tu veliko pozornost. Mnogi poslanci radikalne stranke izjavljajo, da bi pri tajnem glasovanju veliko število poslancev njihove stranke glasovalo z nami. A sedaj je Miklavž Pašič zapretel, da pade vsak pri njem v nemilost, če bi se drznil glasovati proti ali se odstraniti. Veliko število Beograjčanov izraža zahvalo našim poslancem, da so si upali vojaški kasti v brk povedati, da je okosteneli militarizem, kakor ga uvaja ta zakon, grobokop blagostanja in zadovoljstva ter — miru.

Objava Markovega protokola je Pašiča in njegove radikale silno poparila. Na vodje režima je objava vplivala kot mrzel tuš. Različno se komentira objavljeni protokol. Vidi se, da blok ni zahteval za uvod sporazuma prav nič nemogočega. Radikalni poslanec, ki je prijatelj miru in sporazuma je napram piscuteh vrst izjavil: «E, pa Pašič bi mogao primiti ovaj protokol.» Izza kulis se je izvedelo, da sta Pašič in Laza Marković kot glavna protivnika sporazuma s Hrvati in Slovenci morala slišati marsikatero bridke očitke. Sigurno je, da Jugoslovanski klub vsled energičnega nastopanja discipline, ki vlada v njem in vsled neupogljivosti, pridobiva med večino radikalnega kluba simpatije. Radikalni izjavljajo, da sami ne morejo vzdržati na vladi. Morajo se orientirati ali k demokratom ali k Jugoslov. klubu. Ljubše bi jim bil naš klub kot demokrati. To odkrito izjavljajo. A naši stojijo trdno. Za drobtinice naši moške ne gredo v vlado. Poslanci Jugoslovanskega kluba ne odnehajo od svoje zahteve glede avtonomije, ker vidijo, da je edino lastna kasa, in lastna slovenska hiša edina rešitev za naš narod. Centralizem nas bo strašno zaslužil posebno glede financ in s tiranskimi za koži. Ker radikalni pravijo, da se ne bodo mogli dolgo držati, se bo moralo nekaj zgoditi. Merodajni činitelji zatrjujejo, da je celo krona nezadovoljna s samo srbsko vlado in želi sporazum s Hrvati in Slovenci. A kje je tisti modrijan, ki bo rešil tu uganko?

Gotova stvar pa je, da srbskim radikalom ne gre več pšenica v klasje. Na znotraj zmešnjava, nesigurnost, a na zunaj je še slabše. Radikalni izjavljajo, da volitev ne bo. Držati hočejo sedanji parlament menda cela 4 leta, če ne bo prišlo kaj specijelnega vmes. Pašič zna, da je federalistično-avtonomistični blok dobro pripravljen za volitve in je nevarnost, da blok dobi tla celo v južnih krajih.

Zunanji položaj je žalosten. Gotova stvar je, da je Reka za Jugoslavijo izgubljena. Izgubimo še menda več otočja v Dalmaciji na Italijo. Te dni bodo Italijani definitivno zasedli Reko in še druge kraje. Pašičeva zunanja politika je falirala popolnoma. Že od preobrata sem se Pašič ni zavzemal kaj posebno za rešitev hrvatsko-slovenskih krajev. Javna tajnost je, da je velik del resnih radikalov nezadovoljen s Pašičem, a pomagati si ne morejo . . .

Pravijo, da finančni minister grozi z ostavko in še celo vrsto drugih. Nezadovoljstvo se širi na vse strani. Nismo samo Slovenci in Hrvati nezadovoljni z režimom.

Po objavi zagrebškega protokola. Vladni ljudje in klečepalci bi «Markov» protokol radi pokazali kot nekaj neobveznega ter govorijo o juridično nepopolni stilizaciji in trdijo celo, da mu za obvezno moč manjka točka, ki bi določala, kdo bi ga bil moral verovati. — Vse to je prazno in umazano «izmotavanje», kakor bi rekli Srbi. V Zagrebu so se sestali parlamentarci ter sestavili obvezno pogodbo v popolnem razumevanju bistva stvari. Svoje moralne obveznosti, ki jih je prevzela s podpisom zagrebškega protokola narodno-radikalna stranka preko svojih zastopnikov, je pa vodstvo narodno-radikalne stranke kratkoma požrlo. Zgodilo se je, kar se je bilo zgodilo že s krfskim in ženevskim paktom: Snež besedo in rešen si! Če govori radikalni poslanec v imenu svoje stranke, pravi stranka: Kaj me to briga, kaj me to veže? In če govori šef stranke, se izgovarja: Stranka mojega podpisa ni odobrila — ljudje božji, ali veste, kaj to pomeni? Ali more imeti kdo take ljudi za resne in za poštene?

Vlada proti Radiču. Te dni se s posebno vnemo širijo vesti, kaj bo vse vlada ukrenila proti Radiču. — Njegova stranka naj bi padla pod posebno obznanje, njeje samega bi pa izročili sodišču. Kot vzrok in povod se navaja, da je v svojem zadnjem govoru žaljivo go-

voril o kraljici. Čudno je pa to, da sta bila v nedeljo «Obzor» in «Jutarnji list», ki sta v celoti prinesla njegov govor, zaplenjena z motivacijo, da vsebuje priobčeni govor žalitve narodne skušine. Torej pred par dnevi vlada še sploh ni našla in opazila nobene žalitve dvora in kraljice, temveč še le sedaj, ko rabi povod za nastop proti Radiču. Nadalje so vsa uradna poročila govorila, da aretacije v Zagrebu po prihodu špijona Gagliardijske ali takozvane špijonske afera ne stoji v nobeni zvezi s kako stranko ali s političnimi osebami, sedaj pa vladni listi naenkrat pišejo, da se bode tudi iz tega črpal material za proces proti Radiču. Okrog vsega tega je še polno poročil o razkolih in sporih v revizionističnem bloku, o novih strankah in vse to vzbuja sum, da hočejo v Beogradu z vsem tem odvrniti samo pozornost od vedenja vlade v reškem vprašanju, ki je skrajno sumljivo.

Jugoslavija in sovjetska Rusija. Ko je izšel o beograjski «Tribuni» članek za vzpostavitev odnošajev med našo in rusko-sovjetsko državo, ki je bil gotovo inspiriran od češke vlade, je bilo še nekaj upanja, da bo vlada spoznala važnost teh nasvetov, zlasti, ker se je mudil tedaj v Beogradu g. Supić, nekdanji aktivni, sedaj častni konzul v Odesi, ki že kakih deset let živi v Rusiji. G. Supić, ki gotovo ni socialist ali pa celo komunist, je poročal o razmerah v Rusiji samo resnici na ljubo in njegova poročila so napravila globok vtis in pričakovalo se je, da bo se začelo tudi med našimi politikimi svitati in razumevati, kako potrebni so nam stiki z Rusijo in kako nepotrebno je požiranje vseh lažnjavih vesti, ki krožijo o njenih razmerah. Supićevo poročilo so posnemali razni listi in v kratkem je sledilo: Največja nesreča in pa zločin nad Rusijo so bile protirevolucionarne caristične vojske (Denjkin, Kolčak, Judenič, Wrangel itd.) in pa blokada, sedaj po 5 letih trpljenja je pa življenje v Rusiji normalnejše in bujnjejše kot kedaj poprej. V Rusiji danes vse dela. — Kdor ne dela, nima jela. Delo je ruskega človeka popolnoma preobrazilo. Mnogo je k temu pripomogla tudi prepoved vživanja alkohola. Človek ne bi verjel, a resnica je, da je Petrograd danes brez policije. Ona ni več potrebna. Tatvine so zelo redke in Rusija, katero smatrajo danes za državo anarhije, služi lahko vsem ostalim državam za primer dela in reda. Letos je obdelano 50 odstot. več zemlje, kot lani in žetev bo obilna. — Izvoz žita bo velik. Železnice obratujejo točno. Iz Petrograda v Odeso potujete lahko v spalnih vozovih, z jedilnimi vozovi, ki služijo lahko za vzgled čistote in udobnosti. Živi se prav po ceni. Dobro kosilo stane 2 milijona rubljev, kar je 8—10 dinarjev naše vrednosti. — Trgovine so odprte. Gostilne in kavarne so v lepem redu in čiste. Gledališča in varieteteji so polni ali nič več ni naknadnega razvratnega in razsipnega življenja. — Rusija napreduje in ozdravlja. Današnja sovjetska vlada ima zaupanje velike večine ruskega naroda in ni je moči na svetu, ki bi zamogla premagati današnjo Rusijo. Verujte mi, da vsak Rus od prvega voditelja do zadnjega kmeta iskreno želi, da bi prišlo do sporazuma s Srbijo in ako bi se zopet oživitvorila ideja slovenske zajednice. Ta sporazum pa ne bi smel biti trgovski in špekulativni trik, to lahko delajo Angleži, ampak popolnoma iskren sporazum med Slovani. To bi Rusi razumeli in nas vzljubili. — Tako je poročal mož, ki smatra resnico za svojo dolžnost. Vlada je imela dovolj prilike, da z dejanji pokaže svojo dobro voljo. Obšla je rusko noto glede Wranglovega ropa imovine ruskih državljanov, glede vrnitve onih beguncev, ki žele nazaj v Rusijo, od raznih strani se ji je svetovalo naj se reši ruskega carskega zastopništva v Beogradu, ki ji je samo v škodo, pa nič se je ni prišlo in naj se še tako pledira za obnovo odnošajev z Rusijo, ona menda rajši poslušala Wranglovce, ki so v svojem beograjskem listu «Novoje Vremja» začeli g. Supićeva slikati kot nevarnega komunisto. Vsak lahko razume, kaj vodi Wranglovce, da hujskajo proti današnji Rusiji, ker je pa inicijativa z obnovo odnošajev z Rusijo došla od zunaj, največ iz Prage, smo pač radovedni, koga bo poslušal Beograd: ali svoje zavestnike in prijatelje ali pa peščico carističnih avanturistov, ki mu delajo še toliko škode, stroškov in tudi sramote.

Radikalni si namenona ustvarijo v klubu vsak čas kako «opozicijo». Pri dvanajstih sta postala «opozicionalca» Ranković in Aleksa Žujevič. Vse je bilo naročeno. Sedaj zapet «18» poslancev radikalnega kluba uganja neke vrste opozicijo radi uradniškega zakona. Čudno, da se še sploh najde kak slovenski uradnik, ki drži z radikali.

Radikalni se zopet igrajo z državnimi nastavljenici in posebno z državnimi slugami. Poslednje so beograjski radikalni bankirji hoteli — velikaši hoteli vreči na cesto, namreč iz službene pragmatike. Radikalni mislijo, da so po vsej državi služitelji analfabeti, kakor so v Srbiji. Naši služitelji so mnogo bolj naobraženi in sposobni, kot uradniki v Srbiji. Borba še ni končana. Poslanci SLS se bodo z vsemi silami borili za pravice naših vrlih državnih slug.

Finančni minister dr. Stojadinović namerava odstopiti. Pravijo, da se je mož že popolnoma zdelal. Pravijo, da

Dušica.

Roman v treh delih. Angleški spisala B. Orczy. Prev. del Paulus.

29

Margareto je nehote streslo. Chauvelin je bil hladen in sumljivo miren. Ko je končal, je ravnodušno poiškal svojo tobačnico in zamudno ponosljaj, s tehtno počasnostjo izvršujoč vse tozadevne obrede. V vsem njegovem obnašanju, v njegovih bledeh — lisičjih očeh, v njegovem pretkanem obrazu je bilo nekaj neznanega, nekaj kakor skrita, preteča nevarnost, da ji je kri zastajala v žilah.

«Ali je to grožnja, državljani —?»

«Ne ne, lepa gospa, to je le pušica, ki zleti brez cilja v zrak.»

Čakal je nekaj časa, kakor mačka, ki se igra z mišjo in jo pusti prestrašeno begati sem ter tja, ker dobro ve, da jej ne more uiti.

Nato pa je mirno povedal:

«Vaš brat Armand je v nevarnosti!» —

Ni se genila. Pozorno je gledala na oder, videl je le njen profil, pa bister opazovalec je bil, kako so ji oči okamenele, kako so trde poteze legle okrog njenih ust in da je ves njen lep obraz mahoma kakor otrpnil.

«To je seveda spet ena vaših izmišljenih spletk», je dejala s ponarejeno šaljivostjo. Zatorej le lepo ubogajte in pojdite na svoj prostor ter uživajte godbo in petje!»

Obrnila se je proti odru in bobnala s prsti po ložnici pregraji.

Chauvelin je tiho obsedel in potrpežljivo opazoval bele, nervozne prste ki so mu pripovedovali, da je s svojo puščico zadel v živo.

«Torej —!» je rekla malomarno.

«Torej — državljanka —?»

«O mojem bratu —?»

«Novice imam od njega, ki bi vas, mislim, zanimalo, — pa najprvo moram nekatere stvari pojasniti. — Ali smem?»

Vprašanje je bilo nepotrebno. Četudi je Margareta vztrajno obračala oči od njega, je vendar čutil, da je vsaka žilica v njej napeta od drhteče radovednosti in od strahu za brata.

«Onidan, državljanka», je začel, «sem vas pomoči prosil. Francija jo potrebuje. Mislim sem, da se smem zanesti na vas, pa ste mi dali tisti odgovor —. Od tedaj pa do nocoj se je mnogokaj zgodilo —.»

«K stvari prosim, državljani!» je dejala hladno.

«Godba je očarujoča in občinstvo bo nevoljno, če bode v enomer govorili!»

«Samo trenutek, državljanka —! Tisti dan, ko sem imel čast, da sem vas srečal v Doveru, in komaj uro pozneje, ko sem dobil vaš znani odgovor, tistikrat torej so prišli v mojo posest papirji, ki so mi razkrili nove spletke in naklepe za rešitev francoskih plemenitšev — tudi izadajalski Tournay bi naj bil med njimi — in vse je zopet zasnoval tisti nagajivi Anglež, tista «Dušica». Našel sem nekaj sledov o njegovi skrivnostni ligi, pa ne dovolj. In zato potrebujem vas — da, vi mi morate pomagati!»

Margareta je poslušala na videz z nevoljno nepotrpežljivostjo. Ko je končal, je skomignila z rameni in rekla smeje se:

«Bežite, bežite! Ali vam že nisem pravila, da mi vaše spletke zoper «Dušico» prav nič niso mar? Če bi ne bili omenili mojega brata —.»

«Le trenutek še potrpite, državljanka!» je nadaljeval nemoteno. «Dva gospoda sta bila pri «Zadovojnem ribiču» tisto noč, lord Anton Derohurst in gospod Andrej Foulkes.»

«Vem. Videla sem ju.»

«Znana sta mojim ljudem. Vemo, da sta člana tiste — lige. Ko sta bila sama v sobi, so ju moji ljudje napadli, jima zamašili usta, ju zvezali, jima pobrali papirje in je prinesli meni —.»

V trenutku je uganila nevarnost. Papirji —? Ali je torej bil Armand nepreviden —?

Neznan strah jo je popadel. Pa še vedno ni hotela pokazati Chauvelinu, da se ga boji

Veselo in brezskrbno se je nasmejala.

Visokošolec išče službe ali inštrukcijo preko počitnic. Naslov pove uprava lista. 417 3—3

Voz (Plateau) z dobrimi vzmeti, prenovljen, ki nosi do 2000 kg se po ceni proda. — Vpraša se Slovenska ulica 20 419 3—2

Pohišstvo se po ceni proda na Teznu št. 14. 423

Ovce se prodajo. Cvetlična ulica 36, Maribor. 427

Proda se hiša, četrte ure od Glavnega trga z lepim zelenjavnim vrtom; kupec dobi ta koj stanovanje. Poizve se Jurčičeva ulica 20. Studenci pri Mariboru. 425

Vrtne garniture ter posamezne komade, enako tudi druge pletene izdelke, potne košare itd., parfumerija, nogavice, bombaž in razno drobnino priporoča po konkurenčni ceni tvrdka J. Baloh, Grajski trg 3. 342

Steklarski pomočnik

vešč vseh v stroko spadajočih del se sprejme v stalno službo. Dopisi na J. Klein, steklarstvo, Ljubljana. 416

SIRK, MARIBOR

Glavni trg, rotovž. Kupi tudi suhe gobe in kumno 403

„ITO“

najboljša zobna krema 423 Dobi se povsod. 10—1

«Zares, vaša predrznost presega vse meje! Rop in nasilje — na Angleškem! V javni gostilni —! Kaj če bi bili zasačili vaše ljudi pri delu —?»

«Kaj zato! Sinovi Francije so v moji šoli so bili. Če bi je ujeli, bi šli v ječo ali pa na vešala brez ugovora, brez pritožbe —. In končno je stvar vsekakor vredna, da se zanjo nekaj tvega, in gostilna je za taka mala podjetja varnejši prostor, nego si mislite. In moji ljudje so izkušeni —.»

«Dobro! In papirji?»

«Na vso nesrečo sem iz njih sicer zvedel par imen in da pripravljajo nov pohod na Pariz za rešitev nekaterih izdajalcev, — glavnega svojega namena pa nisem dosegel. Kdo je «Dušica», tega še vedno ne vem.»

«No vidite», je pravila z malomarno zgornostjo, «torej ste tam, kjer ste bili, kajne? — Ali smem sedaj poslušati opero? Zares, je dostavila s ponarejenim zehanjanjem, «da mi niste omenili brata —.»

«Tako, državljanka! Med ugrabljenimi papirji je bilo tudi pismo, naslovljeno na gospoda Andreja Foulkes — podpisal pa ga je vaš brat, Armand Just.»

«Dobro —. In —?»

«To pismo ga izdaja, da ni samo v zvezi s sovražniki Francije, ampak da je pomočnik, ako ne celo naravnost član lige «Dušice».

Usodni udarec je padel —.

Ves čas sem ga je Margareta pričakovala. Ni hotela pokazati strahu, za vsako ceno je hotela biti malomar, na brezbrizna, vesela. Pričakovala je udarec, pripravljala se je nanj, da bi v usodnem trenutku imela zbrane vse svoje misli, misli, ki so jih imenovali «najduhovitejše v Evropi». (Dalje prihodnjič).

Molitvenik, najlepši in najcenejši, je dr. Zdešarjevo «Navodilo za pravo pobožnost do Matere božje.» — Cena vezanemu izvodu šest dinarjev po pošti en dinar več. — Dobi se v TISKARNI SV. CIRILA v Mariboru, pri Slogi v Ljubljani na Poljanskem nasipu 10, in po drugih knjigarnah. Kdor kupi skupaj vsaj 10 izvodov, dobi 15% popusta. 361

Naznanilo.

Naznanim, da ob nedeljah ne ordiniram več v Podčetrtku, ampak samo v Celju, Ljubljanska cesta št. 2 (Narodni dom) I. nadstropje.

Dr. Emerih Braschar, zdravnik in zobozdravnik.

Iščem skladišče

v bližini Glavnega trga. Najemnino plačam letno, na željo tudi za več let naprej. Ponudbe «Poštni predal 34» Maribor. 420 3—1

Somišljeniki inserirajte!

„Svetla“

d. d.

PODRUŽNICA MARIBOR

Gosposka ul. 20. Telefon št. 133

Tovarnišča zaloge polnogumijastih obrobov, pnevmatik in vsake vrste tehniških gumijevih cevi, avtomobilskih delov in vsakovrstnega auto-materijala.

V centrali na razpolago:

Stiskalnica za montiranje polnogumijevih obrobov.

Velika zaloga elektro-materijala.

Zastopstvo svetovnih tovarn.

CENTRALA LJUBLJANA

Rimska cesta 2. Telef. 588 Hilšerjeva ul. 5.

PODRUŽNICE:

Dunajska c. 20. Mestni trg 25

ZAGREB BEOGRAD

Solidna in točna posrežba! — Cene brez konkurence!

Nosite **Palma**

kaučuk petel! kaučuk potplate!

Bolje i jefstinije od kože. Elastično hodanje. Zashita protiv vlage.

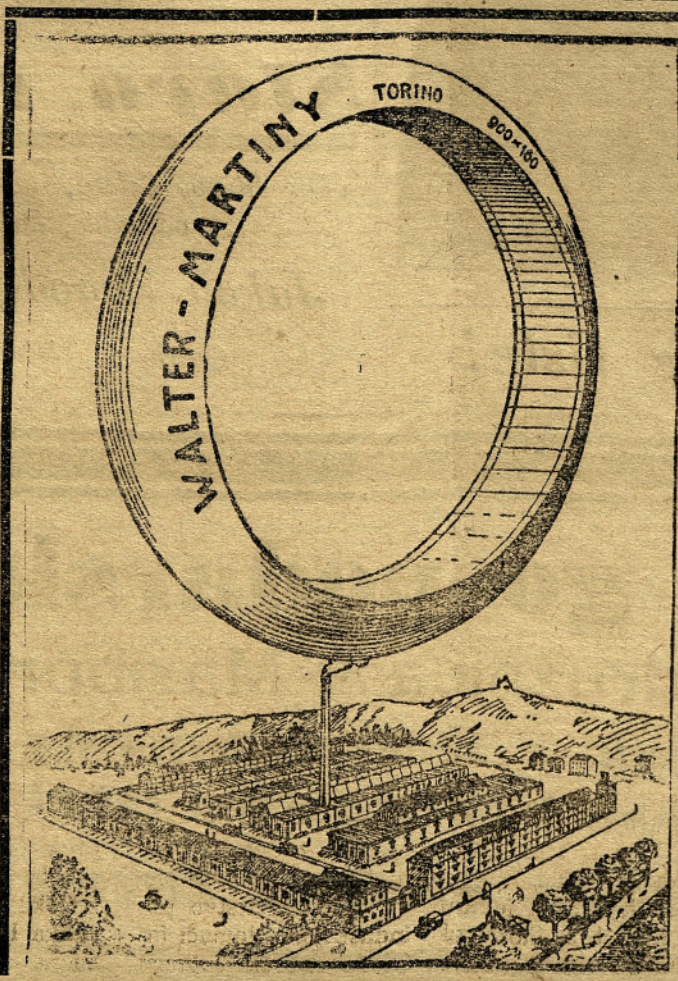
V 45 vrstah

izdelujejo testenine «Pekatete.» Nekaterim ugajajo ebeli, drugim drobni makaroni, tem vrvice, onim polzi d., vse pa so tečne, redilne in tako okusne, da jih vsepovsod hvalijo.

Naznanilo.

Naznanjam, da sprejemam zastopstva in zagovorništva kazenskih zadevah v pisarni g. notarja dr. Barle-ta v Mariboru, Aleksandrova cesta št. 14 vsak dan od 9—12 ure popoldne.

Aleksander Ravnikar, višji sodni svetnik v pokoju.

WALTER-MARTINY TORINO 800-160

Največja izbira vseh vrst sukna, platna, etaminov in drugega modnega blaga
FRANC MASTEK, Maribor, Glavni trg 16.
 Nizke cene! Solidna postrežba! — Poštni nameščenci na obroke!

873

Zahvala.

Nemogoče nam je zahvaliti se vsakemu posebej za pre-mnoge dokaze iskrenega sočutja povodom prebridke izgube, ki nas je zadela s smrtjo našega iskrenoljubljenega so-proga, oziroma očeta itd. gospoda

Franta Rober

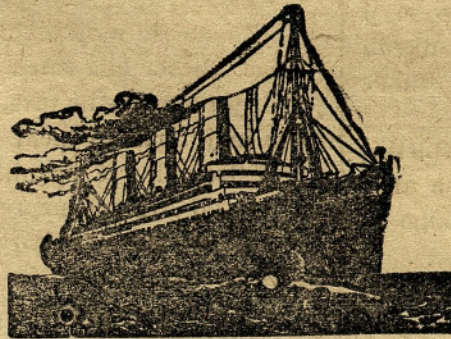
izrekamo tem potom vsem našo najprisrčnejšo zahvalo. Osobito pa se zahvaljujemo gospodu postajenačelniku nadzorniku Štefinu z gg. uradniki, preč. gospodu župniku Valerijanu Landergottu za tolažilne besede ob odprtem grobu, sl. pevskega društva za ganljivi žalostinki, sl. godbi «Drave» za prostovoljno spremstvo pri pogrebu, sl. lovskima društvoma, gg. tovarišem, ki so prihiteli od bližu in daleč, darovalcem krasnega cvetja ter vsem, ki so spremili nepozabnega pokojnika na njegovi zadnji poti.

Zalujōci ostali.

KUPUJE

se vedno le najboljše in najcenejše za domačo potrebo vsakovrstno ma-nufakturno, kakor tudi tekstilno blago pri stari in zelo znani tvrdki

KAROL WORSCHÉ, Maribor, Gosposka ul. 10.
 Perje za postelje!

Hamburg — Amerika Linija
 in
 United American Lines Inc.

Filijalka
SIMON KMETEC, LJUBLJANA
 Kolodvorska ulica šte. 26.

Sprejema potnike v južno in severno Ameriko, izdaja točna po-jasnila in prodaja vozne liste.

Odhod iz Ljubljane vsaki teden.

Glavno zastopstvo za Jugoslavijo

J. G. Drašković

ZAGREB „B“ Cesta pri državnem kolodvoru ZAGREB

Podružnice: Beograd, Balkanska ulica 25. — Sušak: Jovo Gj. Ivošević, Karolinka c. 160.
 — Split: Ante Buić, Dioklecijanova obala 13. — Gruž: Ivo Lovričević. — Bitolj: Gjorgje J. Dimitrijević & Komp. Bulevard Kralja Aleksandra 187. — Vel. Bečkerek: Dušan Lj. Mihajlović, Trg Kralja Petra 4. 55

Potnike do Hamburga spremlja družbeni uradnik.

SPODNJEŠTAJERSKA LJUDSKA POŠOJILNICA

V MARIBORU, STOLNA ULICA šte. 6, reg. z. z n. zav.

obrestuje od 1. novembra 1922 naprej navadne vloge po

5%

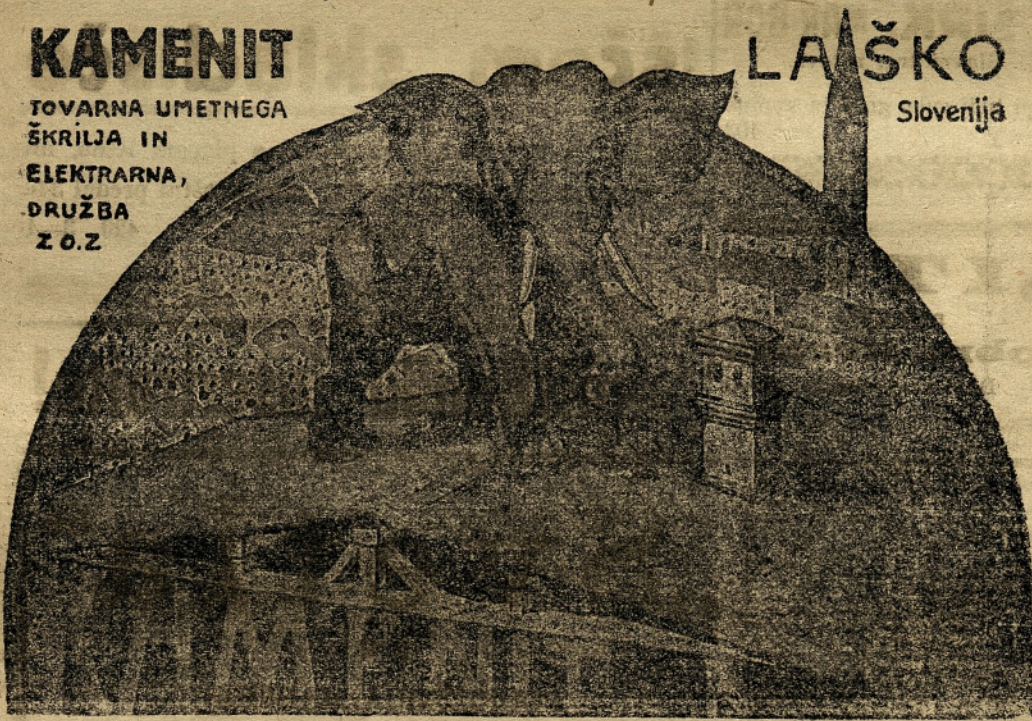
Vloge na trimesečno odpoved po $5\frac{1}{2}\%$. Stalnejše in večje vloge pa od 6 do $6\frac{1}{2}\%$.

KAMENIT

TOVARNA UMETNEGA
 ŠKRILJA IN
 ELEKTRARNA,
 DRUŽBA
 Z.O.Z.

LAŠKO

Slovenija

Somišljeniki širite naše liste!

Na drobno!

Na debelo!

Manufakturno blago

po najnižjih cenah pri tvrdki

IVAN KOS, CELJE,

Prešernova ulica št. 17.

586

Na drobno!

Na debelo!

Staro robo vseh vrst

kakor litino, železo, medenino, baker, cinkove, suknene in papirna
 odpadke, kosti i.t.d. kupuje po najvišjih cenah

Jakob Zagode, Maribor, Tržaška cesta 5.

Cunje za čiščenje strojev se v vsaki množini oddajo.

Zadružna gospodarska banka

Podružnica v Mariboru.

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje. — Najvišje obrestovanje vlog na knjižice in v tekočem računu.
 Izplača vsako vlogo na zahtevo takoj v gotovini.

Pooblaščen prodajalec srečk državne razredne loterije.